

Ad I, pkt. 4

Hvis der fråsdes med tryksagen ved, at den stikkes i hånden på alle, skal den afgiftsbelægges, men hvis der spares ved, at tryksagen lægges frem eller gives til de personer, som selv beder om den, er den afgiftsfri.

Ad I, pkt. 5 og 6

Administrationen kan indskrænkes til et minimum ved, at loven gælder uddelingen, mens afgiften beregnes i produktionsleddet, og sammenkædningen sker ved hjælp af et påtrykt nummer under anvendelse af følgende procedure:

- a) Initiativtager (reklamebureau, bogtrykker, firma) rekvirerer på en bestillingsblanket vedlagt ekspeditionsgebyr på f.eks. 100 kr. et blanketsæt med afgiftsberigtigelsesnummer.
- b) Når oplaget er produceret og vejjet, betales afgiften til toldvæsenet – normalt for den fulde vægt.
- c) Hvis dele af tryksagen er afgiftsfri, markerer initiativtageren disse dele tydeligt, opmåler tryksagen og beregner, hvor mange procent af vægten der er afgiftsfri, betaler for resten og afleverer samtidig det markerede eksemplar og beregningen.

Toldvæsenets administration er meget enkel, nemlig at notere det solgte blanketsæts nummer og senere at tage mod den afgift, kunden har beregnet.

Kontrollen kan udøves i alle led som stikprøver. Toldvæsenet har stor erfaring for, hvor det er givtigt at kontrollere, og man har gennem momskontrollen en vis krydskontrolmulighed.

Ad II

Frabedelsen skal skriftligt meddeles posthuset, som lader distriktets postbud opsætte en mærkat på postkassen/ brevsprækken. Herved sikres, at markeringen ikke overses, og at postvæsenet kan ajourføre sine lister over antal modtagere af forskellige katego-

rier (husstande, parcelhuse, butikker osv.). Ved flytning skal frabedelsen gentages for den nye adresse.

Ad III

Dette påbud modvirker, at ordningen omgås ved adressering. Forsendelserne må returneres til afsenderne, som selv må slette de modtagelsesnægtende adressater af deres lister. Det vil næppe være hensigtsmæssigt at blande postvæsenet ind i denne procedure.

Ad IV

Dette forbud skal gælde alle distributører. Grove overtrædelser bør kunne straffes med bøde.

Ad V

Distriktsbladene har i mange tilfælde en vis almen informationsværdi, og noget kunne tale for, at de fik en mere lempelig behandling end de øvrige reklamer.

Distriktsbladene skal naturligvis ikke have blanketsæt for hvert nummer. Deres afregning med toldvæsenet kan ske løbende efter opmåling af hvert nummer.

Ad VI

I dag bestemmer distriktsbladene helt frit, i hvilke områder de vil udkomme. Det sker ofte på tværs af kommunegrænserne. Tanken om en koordineringsordning vil uden tvivl rejse stærke protester, navnlig hvis ordningen vil begrænse uddelingen, så hver kun modtager ét distriktsblad, men det er et spørgsmål, om det ikke i det lange løb vil være billigere for annoncørerne at kunne udvælge målgruppen kommune for kommune eller distrikt for distrikt. I dag må mange annoncører avertere i mange overlappende blade for at få fuld dækning af en landsdel eller region. Mange modtagere får de samme annoncer i 3-4 distriktsblade. Det er ressourcspild, og problemet bør drøftes fordomsfrit.